

Szigorúan titkos "magyar-angol" ⁽¹⁾

„A beszerzési beszélgetés terve: A beszélgetés elején általános személyi kérdéseket beszélünk meg vele, majd fokozatosan áttérünk politikai kérdések tárgyalására. A beszélgetések ezen részében igyekszünk tőle reánézve kompromittáló adatokat szerezni. Igyekszünk politikai beállítottságát konkrétan megállapítani. A beszélgetés ezen részénél segítségét kérjük a Magyar Népköztársaság részére politikai információk adására. Az erre a kérdésre való reagálásától tesszük függővé a vele való további mélyebb értelmű politikai beszélgetést, illetve a segítségadás konkrét formában való feltárását.”

Bevezetés

Ha egy asztaltársaságban az ötvenes évekről esik szó, két téma szinte biztosan terítékre kerül: az egyik a magyar labdarúgás aranykorszaka, az Aranycsapat és világraszóló sikerei, a másik pedig egy sokkal borúsabb terület, a lefüggönyözött fekete autók, a verőlegények által keltett félelem, rettegés. Manapság mindkettő ún. slágertéma. Hiszen nem olyan rég, a múlt évben emlékeztünk dagadó mellkassal az angolok elleni, 50 évvel ezelőtti 6:3-as futball győzelemre, s most egy hasonlóan örömteli futballtörténelmi esemény van soron - a sajnos ritkábban emlegetett - 1954 tavaszi visszavágó a Népstadionban, a brit oroszlán számára ugyancsak megsemmisítő 7:1. Másrészt a rendszerváltozást megelőző korszak államvédelmi, állambiztonsági szolgálatainak ténykedése, egyre több szaktanulmányban, önálló kötetben kerül feldolgozásra, nem beszélve a napi politikai vonatkozásokból fakadó közéleti és sajtóvisszhangokról. Kevesebb viszont azon esetek száma, amikor a két fentebb említett téma összekapcsolódva kap helyet diskurzusainkban, pedig tudjuk, hogy az akkori politikai hatalom, felismerve a sikert-sikerre halmozó labdarúgásban rejlő propagandalehetőségeket, mily erősen szorította azt magához.

E közlemény nem vállalkozik másra, minthogy néhány, a korszak árnyékos oldalára jellemző dokumentum közlésével újabb "beszélgetéseket" inspiráljon.

A 2003. évi III. törvény értelmében az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára 2003 nyarán számos ún. K-dossziét (azaz kutató dossziét) vett át az Információs Hivataltól. Az eddig feldolgozott dossziék többségükben az ötvenes, hatvanas évek hírszerző szerveinek nem realizálódott beszerzési kísérleteit tartalmazzák.

A hírszerzés hivatásos tisztjeinek, illetve velük konspirált kapcsolatban lévő követségi munkatársaknak, különböző tudományos, kulturális, illetve kereskedelmi kirendeltségek dolgozóinak feladata volt az együttműködésre alkalmas személyek felkutatása. A lehetőségek nagyon széles skálán mozogtak. Magyar emigránsok, disszidensek, tartós vagy rendszeres külföldi tartózkodásúak, jó külföldi baráti vagy családi kapcsolatokkal rendelkező hazai lakosok, vagy akár Magyarország felé lojális külhoniak, mind-mind felmerülhettek potenciális jelöltként, amennyiben beszerzésükkel értékes információk megszerzésére, vagy tevékenységük folytán meghatározott politikai célok elérésére volt lehetőség.

A konkrét célok legtöbbször csak igen elnagyoltan jelennek meg egy-egy dossziében, "az információk átadása" és "az együttműködés" általános megnevezésén túl néha az emigráns csoportok bomlasztására, tudományos kutatási eredmények, ipari fejlesztések dokumentációjának megszerzésére irányuló törekvésekkel találkozhatunk. Itt kell megemlíteni, hogy a politikai rendőrség látókörébe kerülhettek olyan személyek is, akiket a későbbiekben "csak" futárszolgálatra kívántak alkalmazni, vagy lakásukat, illetve levelezési címüket szerették volna felhasználni.

A jelöltek kiválasztása után megkezdődött ellenőrzésük (ahogy ez a korabeli szakszargon számtalanszor elhangzott: "tippként foglalkozunk személyével"), amikor is sor kerülhetett környezettanulmány elkészítésére, velük kapcsolatban lévő személyek meghallgatására, múltjukkal kapcsolatos iratok beszerzésére. Természetesen egy nem magyar állampolgárságú személynél a lehetőségek sokszor jóval szűkebbek voltak, ilyen esetekben a baráti országok elhárítási szerveitől megkért információk nyújthattak segítséget. Több alkalommal is ezen csatornák keresztül derült ki, hogy az illető egyén megbízhatatlan, már más baráti titkosszolgálat munkatársa, de az sem volt ritka, hogy egy ellenséges ügynökre találtak rá. Az időközben fedőnévvel ellátott személy tanulmányozása egyes esetekben akár évekig is tarthatott és csak ezt követően kerülhetett sor a beszerzés kísérlet megvalósítására. A felajánlkozás esetét nem számítva a célnak legmegfelelőbbnek ítélt meggyőzési technikát alkalmazták (próbálták alkalmazni), a kelléktár a közös elvi alapok hangsúlyozásától ellenszolgáltatások felajánlásán át a zsarolásig nyúlhatott.

A hazánkba látogató, vagy hivatalos úton lévő külföldiek a negyvenes évek végétől a személyükkel kapcsolatos egyre intenzívebb, nyílt és láthatatlan "érdeklődésre" számíthattak. A magyar politikai rendőrség (amely 1953 júniusa után a Belügyminisztérium és az Államvédelmi Hatóság összevonásával új keretek között működött, de - mint a közölt feljegyzésekben is olvasható - az ott dolgozók államvédelmi rangjukat megtartották) éberségét csak fokozta az 1954 tavaszi magyar-angol futballmérkőzés, amikor is több szakíró, riporter beutazására lehetett számítani. A szállodák ilyenkor még kiemelt objektummá léptek elő és a figyelemmel és lehallgatással megbízott államvédelmi beosztottak sűrűbben látogattak munkaterületévé váltak. E napok dokumentumai a német újságíró által a Palace Szálló telefonvonalán elküldött és sajátos módon, a titkos technika révén megőrződött tudósítások. A lefordított anyagból sugárzó szimpátia a csapat és a magyar nép iránt elég volt ahhoz, hogy felkeltse a II. hírszerző osztály figyelmét. Az ezt követő feljegyzések pedig már az illető tanulmányozásának módszertanilag "tipikus" folyamatát vázolják. "Müller Johann" és a fedett munkatársak között kialakult, kialakított kapcsolat, a megszerzett adatok, személyes benyomások mérlegelése, majd pedig megkönyékezésének kidolgozása nem volt ritkaság számba menő.

De, hogy ez a történet miként is végződött? Itt nem közölt iratok nem volt 1954. novemberében végül idő hiánya miatt a végső akciók nem tudták előkészíteni. Majd pedig 1963-ban, mikor a III/I. Hírszerző Csoportfőnökség felülvizsgálta a dossziét és operatív értéke híján annak megsemmisítése felmerült, egy határozat - mutatva, hogy egy nyugati (mai divatos szóval élve) véleményformáló értelmiségi egykor tapasztalt lojalitása, még évtizednyi idővel később is "jól jöhetett"- így fogalmazott: "Mint nyugatnémet újságíró, érdekes lehet a számunkra. Anyagát rendezzük."

A dokumentumok minősítése megszűnt, azokat a helyesírási hibák javításával, és az adatvédelmi szempontok figyelembevételével teszem közzé. Így a dossziében szereplő német állampolgár teljes nevét elhagyom, annak helyét csak a kezdőbetűkkel jelzem.

Források

J. W. tudósításainak lehallgatásáról készült feljegyzések 1.

Palace Szálló vonalán.	11.55.h.	1954.V.23.
------------------------	----------	------------

J... W...

Nürnberg vonalán Hosláv	18/Ke/16	Inter
-------------------------	----------	-------

Gépelve: 1954.V.23. Német fordítás.

P: Álom magyar győzelem. Budapestre kiküldött tudósítónktól J... W...-tól.

Egy vegyes társaság érkezett meg Budapestre, hogy az angol-magyart új kiadásban átéljék. 60 újságíró 15 országból van a dunai városban. Helyesbítés: Nem dunai város, hanem Budapest. Ritkán látta a bécsi Nyugati pályaudvar az olyan jelenséget, mint a budapesti vonat indulása előtt pénteken este.

Jimmy Hogan az ősz, de még mindig fiatalos angol, az a férfi, aki nagyra tette a húszas években az MTK budapesti csapatot és akinek szintén sokat köszönhet a német futball. A hálókocsiban voltak Vittorio Pozzo és még sokan mások.

Budapest - vendégeit sok és igaz szeretettel, sőt szívéllyességgel fogadta. "Kérem mit óhajt? Tessék mindig megmondani a kívánságait" Állandóan hallottam ezeket a szavakat. Nem jutott osztályrészül az a szerencse, hogy a háború óta mint első sportújságíró Magyarországra jöhettek volna a szövetségi köztársaságból és egész zavarban vagyok a sok új benyomástól. Barcs Gábor [sic!] a labdarúgó szövetség elnöke egy nagyon szívéllyes ember. Szombaton egy nagyon érdekes sajtófogadás volt, amelyet Sebes Gusztáv vezetett. A fogadás a Gundel /híres/ Étteremben volt.

92 ezer darab jegyet bocsátottak ki a magyarok 1.4 millió forint lesz a bevételük, ez megfelel a mi valutánknak hivatalosan átszámítva majdnem 450 ezer márkának. Hallottuk, hogy a Honvéd és a Vörös Lobogó július 10-én hivatalosan elmennek játszani San-Paolo 100 éves jubileumára Braziliába, velük fog menni Ausztria csapata is. A magyarok ősszel akarnak az osztrákok, csehek, olaszok ellen játszani. Sebes Gusztáv külön köszönetét fejezte ki Jimmy Hogannak, mit a jelen lévő újságírók nagy tetszéssel fogadtak. Budapest valóban a nemzetek közti játék benyomása alatt él. Szombaton délután a magyar csapat, aki különben elkülönítve él, eljött a szállodába. Puskás megjelent olyan zakóban, amelyet megirigyelhet a legjobban öltözködő úr is.

A Palace Hotelben külföldi újságírók laknak, állandóan nagy tömeg veszi körül és nem akarnak onnan elmenni. Az angol újságírók nagyon pesszimisták, legalább is nekem úgy tunik fel és 4:5-ös gól előnyről beszélnek, Magyarország javára, de valóságban mást remélnék. A meccset Budapesten késő délután fogják játszani.

A fantasztikus Stadion áll a Keleti pályaudvar mellett, amit ők Népstadionnak neveznek. Néhány szó nem elegendő ahhoz, hogy ezt a nagyszeru sportlétesítményt leírjam erről később, többet kellene szólnom.

Parkírozó helyben a magyarok nem szenvednek hiányt, mert a háború után Budapesten nem sok kocsí van. Annál több a villamosokon lógó emberfürt. Amikor és a játék előtt látom a gesztikuláló és eleven magyarokat, el tudom képzelni, hogy a 92 ezres Stadionból, hogyan lesz egy eleven boszorkánykatlan, amikor gólokat fognak rúgni a magyarok javára.

ÁSZTL 3.2.4. K-364. 6. old

J. W. tudósításainak lehallgatásáról készült feljegyzések 2.

Palace Szálló vonalán.	20.07.	1954.V.23.
------------------------	--------	------------

J... W...

Nürnberg (hívó) férfi	18/Ke/16	Inter
-----------------------	----------	-------

gépelve 1954.V.23. németből.

B: Felsorolja a csapatok összeállítását és a bírók neveit, röviden közli a részlet eredményeket a gól lövő játékosok neveivel együtt.

"A legnagyobb vereség az angol futball történetében" ezt javasolja a cikk címének.

Nagyon nagy elismeréssel nyilatkozik a magyarok játékaról és közli, hogy ez volt a modern futball magas iskolájának a bemutatása. S a régi angol klasszikus futball eltemetése.

Közli, hogy góllövések még pontosabban voltak mint Londonban és Merrick egy nevetséges figurává vált a kapuban, "de mit csinálhat az a kapus, akit a védői nem fedeznek".

Az egyik magyar megjegyzi "Winterbottom valószínű aludt a múlt londoni mérkőzésen" Winterbottom nem tanult semmit, de még kevésbé a csapata. A magyarok sokkal gyorsabban és jobb technikával játszottak, taktikájuk is jobb volt. Megjegyzik, hogy az egész angol csatársor egy szerencsétlenség volt. Az olasz Bernardini nagyszeruen vezette a mérkőzést. Az első féldő után az angol játékosok úgy jöttek ki az öltözőből mintha felhúzták volna őket, látszott, hogy nagyon szeretnék az eredményt megváltoztatni. De semmi sem sikerült nekik. A továbbiakban közli a játék menetét és befejezi azzal, hogy ez volt az angolok legnagyobb veresége a futball történetében.

B: Ma este, illetve holnap reggel el fogok küldeni egy összefoglalót a meccs utáni hangulatról, Amennyiben a levél nem lesz Nürnbergben szerdán 12-h akkor kérem engemet itten felhívni telefonon.

ÁSZTL 3.2.4. K-364. 5. old.

J. W. tudósításainak lehallgatásáról készült feljegyzések 3.

Palace Szálló vonalán 330-500	22.07.	1954.V.23.
-------------------------------	--------	------------

Hamburg (hívó)
X férfi

német nyelven. Fordítva 1954.V.23.

B: A fő cím: 7:1 - a legnagyobb futball győzelem. Tudósítás Budapestről kiküldött munkatársunktól, W...-tól.

Ennek a cikknek a tartalma nagyjából megegyezik és főleg hangnem szempontjából hasonlít arra a cikkre amelyet W... küldött Nürnbergbe. Itt is nagyon dicséri a magyar csapatot, a szép Népstadiont, és kijelenti, hogy ezt a csapatot jelen formában senki a világon nem tudná legyőzni. És ezt a tényt a németeknek figyelembe kell venni, amikor Bernben a világbajnokságon talán találkozni fognak. A továbbiakban B közli, hogy holnap még rövid tudósítást fog küldeni.

Fehérvári elvtársnak

ÁSZTL 3.2.4. K-364 4. old

Feljegyzések J. W. beszerzési kísérletével kapcsolatban 1.

Belügyminisztérium II/4. alosztály	Szigorúan titkos!
---------------------------------------	-------------------

Tárgy: Javaslat "Müller Johann" nyugatnémet újságíró meghívására.

Feljegyzés
Budapest, 1954. november 4-én.

Beszerzés céljából foglalkozunk "Müller Johann" nyugatnémet újságíró személyével, aki ez év májusában a magyar-angol labdarúgó mérkőzés idején járt először Magyarországon. Ez alkalommal "Bögi" fedőnevu titkos munkatársan keresztül ismerkedtünk meg vele. "Müller" igen lojálisnak mutatkozott a Magyar Népköztársasággal szemben és a "Hamburger Abendblatt" c. nyugatnémet sportújságban írt cikkeiben igen pozitívan nyilatkozott Magyarországról, főleg a magyar sportról.

"Müllerrel" budapesti tartózkodása alkalmával megismerkedett Ágoston Kálmán áv. fhdgy. elvtárs "Bögi" titkos munkatárs segítségével. Együtt vacsoráztak, majd másnap a KÜM. egyik tolmácsával együtt látogatást tettek a Sztálinvárosban és a Balatonnál. A megbeszélések alkalmával "Müller" az alábbiakat mondta el magáról:

"Müller Johann" J... J... W... 46 éves, német nemzetiségű, nyugatnémet állampolgár, nő, két gyermeke van, iskolai végzettsége érettségi, foglalkozása: a Hamburgban megjelenő "Hamburger Abendblatt" c. nyugatnémet sportújság sportrovat-vezetője, hamburgi lakos.

Apja újságíró és lapkiadó volt Hamburgban. Apja még a II. világháború előtt meghalt. "Müller" már középiskolás korában cikkeket írt a hamburgi lapokban a helyi labdarúgó-mérkőzésekről. 25 éve hivatásos újságíró. A II. világháború alatt katona volt és a balti államokban teljesített szolgálatot.

"Müller" a hitleri idők alatt nem volt tagja a náci pártnak. Abban az időben is újságíróként tevékenykedett és több alkalommal felszólították a náci pártba való belépésre, de ő, több társával együtt megtagadta ezt. Később nem is erőltették a belépésre.

A beszélgetések alatt "Müller" kijelentette, hogy nem tartozik ma sem egyetlen német politikai csoportosuláshoz sem, csak egy katonai bajtársi egyesület tagja formálisan. Ebbe is azért lépett be, mert az alakulatához tartozó többi bajtárs is belépett.

A beszélgetések során "Müller" kijelentette, hogy politikával ma sem foglalkozik, a Szovjetuniót csak a háborúból ismeri és ezért nem tud tárgyilagos képet nyerni róla. Megemlítette, hogy az amerikaiakat "van szerencséje" most már évek óta saját tapasztalataiból ismerni és már nagyon unja őket.

Kifejtette "Müller", hogy egységes Németországot szeretne megszállás nélkül. Adenauer politikájával - mint mondotta - azért nem ért egyet, mert túlságosan kiszolgáltatja az amerikaiakat.

A beszélgetés során megállapítható volt, hogy "Müller" erősen német nacionalista érzelmu. Igen büszke Nyugat-németország háború utáni nagyarányú ipari fejlődésére. Politikailag az Adenauer kormánykoalícióhoz áll legközelebb. Az új fasiszta pártokat a "birodalmi pártot" és a birodalmi ifjúsági szervezetet határozottan elítéli.

"Müller" tipikus német, katonás, határozott, túlságosan hangosan beszél, nagyon magabiztosan viselkedik. Mindenről megdönthetetlen véleménye van. Öntelt, igen okosnak tartja magát. Ennek ellenére általános muveltsége alacsony, túlságosan okosnak nem mondható. Az bizonyos, hogy nagy újságírói tapasztalata van, és ez átsugárzik sok nehézségen. Sportvonalon igen nagy tapasztalatokkal bír, nagy jártasságot mutat.

A személyes megbeszélések során az is megállapítható volt, hogy "Müller" a magyar sport lelkes híve. A helsinki Olimpiász óta a magyar labdarúgó válogatott valamennyi nemzetközi mérkőzésén részt vett. Helsinkiben megismerkedett Barcs Sándorral, az MTI vezetőjével, akinek a legutóbbi budapesti tartózkodása alkalmával egy öngyújtót küldött ajándékba.

"Müller" az V. labdarúgó világbajnokság idején három hétig Svájcban tartózkodott. Abban az időben tervbe vette, hogy az idén ősszel sorra kerülő magyar-osztrák, vagy magyar-olasz mérkőzésre Magyarországra be fog utazni.

Javasolom, hogy november 14-én sorra kerülő magyar-osztrák nemzetközi labdarúgó-mérkőzésre hívjuk meg "Müller"-t Barcs Sándor elvtársan keresztül. A meghívásnak ez a módja "Müller" részéről már ismert, mert a magyar-angol mérkőzés idején is Barcs elvtárs hívta meg őt.

A kapcsolatfelvétellel lehetőséget nyújt az a körülmény, hogy "Müller" budapesti tartózkodása alkalmával Ágoston Kálmán av. fhdgy. elvtárs (Kovács Gyula fedőnéven) mint az MTI. munkatársa két alkalommal hosszabb beszélgetést folytatott vele. "Müller" átadta névjegyét és közölte, hogy nagyon örülne, ha Svájcban is találkozoznának. (Mint ismeretes, erre nem került sor.) Kijelentette, hogy szívesen tenne máskor is látogatást Magyarországra.

"Müller" beutazása után a kapcsolatot könnyen meg lehetne teremteni vele, azzal az ürüggyel, hogy Ágoston fhdgy. elvtárs viszozozza az ajándékozást. ("Müller" Ágoston elvtársnak itt tartózkodása alkalmával csekély ajándékot adott. Ez alapul szolgálhat arra, hogy ha "Müller" beutazik, Ágoston elvtárs felkeresi őt a szállodában és viszozozza az ajándékot.

A kapcsolatfelvétel után Ágoston av. fhdgy. elvtárs bemutatná "Müller"-t Fehérvári Antal av. örgy. elvtársnak, mint barátját, aki németül beszélgetni tud.

"Müller" jelenlegi meghívásának célja volna, hogy a kapcsolatot elmélyítenénk vele és tanulmányozását tovább folytatnánk, illetve amennyiben erre lehetőség kínálkozna, a beszerzését végrehajtanánk. A tanulmányozás célja, hogy lehetőségeit lemérjük, megállapítsuk személyi körülményeit, politikai állásfoglalását és azt, hogy van-e lehetőség beszerzésének végrehajtására.

"Müller" meghívását a IV. osztályon Póta av. örgy. elvtársan keresztül lehetne Barcs Sándor felé továbbítani, miután a IV. osztály kapcsolatban áll Barcs Sándorral.

A fenti indokok alapján kérem "Müller" nyugatnémet újságíró meghívását engedélyezni, illetve a fent leírt formában a tanulmányozását lefolytatni. Beszerzését a tanulmányozás eredményétől tesszük függővé.

Katona Mihály av. fhdgy.
II/4. alosztály

Nyt.sz: 8/343
Készítette: KM/KJ-né.
Készült: 2 pld. 3.old.

ÁSZTL 3.2.4. K-364 21-22. old.

Feljegyzések J. W. beszerzési kísérletével kapcsolatban 2.

Belügyminisztérium
II/4. alosztály Szigorúan titkos!

Tárgy: "Müller Johann" beszerzési javaslata.

Feljegyzés
Budapest, 1954. november hó 4-én.

"Müller Johann" 46 éves, német nemzetiségu, nyugatnémet állampolgár, iskolai végzettsége: érettségi, foglalkozása: a Hamburgban megjelenő "Hamburger Abendblatt" c. nyugatnémet újság sport-rovatvezetője, nős, két gyermeke van, hamburgi lakos.

Nevezett ez év májusában a magyar-angol labdarúgó-mérkőzés idején járt először Magyarországon. Ez alkalommal megszerveztük személyes tanulmányozását. A tanulmányozás eredményeképpen megállapítható volt, hogy igen lojális viszonylott a Magyar Népköztársasággal szemben és kimenetele után cikkeiben pozitív, elismerő hangon nyilatkozott Magyarországról, főleg a magyar sportról.

"Müller" erősen német nacionalista érzelmu, tipikus német, katonás, határozott jellemu, magabiztos. Öntelt, igen okosnak tartja magát. Nagy újságírói tapasztalata van, sportvonalon igen jártas.

A beszerzés célja, hogy politikai, gazdasági, muszaki-tudományos hírszerző munkánkban felhasználjuk. Olyan körökből szerezzünk rajta keresztül adatokat, akik Nyugat-németországban a politikai irányvonal meghatározásában, valamint a politikai élet irányításában tevékenyen részt vesznek.

Beszerzését - amennyiben a tanulmányozás vele szemben felhasználható pressziót hozna ki - pressziós alapon hajtanánk végre. Ha a személyes tanulmányozás során pressziós adatok birtokába nem jutnánk, akkor a Magyarország iránti szimpátia, valamint a kialakult személyes kapcsolat kihasználásával kísérelnénk meg beszerzését.

A beszerzést Fehérvári Antal av. örgy. elvtárs és Ágoston Kálmán av. fhdgy elvtársak hajtanák végre a "Müller"-rel történt többszöri beszélgetés után, vagyis magyarországi tartózkodása idején.

A meghívás módja a IV. osztályon keresztül Barcs Sándor MTI. vezető bevonásával meghívjuk Magyarországra a magyar-osztrák mérkőzés idejére. Megérkezése után szállodában felkeresnénk és viszozoznánk az Ágoston elvtársnak adott ajándékot. Ezen a beszélgetésen Ágoston fhdgy. elvtárs venne részt és ugyanakkor megbeszelné "Müller"-rel, hogy bemutat egy olyan barátját, aki németül jól tud beszélni. Ezután egy megbeszélte időpontban bemutatná Fehérvári Antal av. örgy. elvtársat.

A beszerzési beszélgetés terve: A beszélgetés elején általános személyi kérdéseket beszélünk meg vele, majd fokozatosan áttérünk politikai kérdések tárgyalására. A beszélgetések ezen részében igyekszünk tőle reánézve kompromittáló adatokat szerezni. Igyekszünk politikai beállítottságát konkrétan megállapítani. A beszélgetés ezen részénél segítségét kérjük a Magyar Népköztársaság részére politikai információk adására. Az erre a kérdésre való reagálásától tesszük függővé a vele való további mélyebb értelmu politikai beszélgetést, illetve a segítségadás konkrét formában való feltárását.

Amennyiben részünkre helyesen reagál, a beszervezését végrehajtjuk. A beszervezésnél a legmegfelelőbb érveket használjuk.

A beszervezés után nyilatkozatot csak abban az esetben iratunk vele, ha ez nem váltana ki "Müller"-nél különösebb meghátrálást, vagy aggodalmat.

Ha a velünk való együttműködést nem vállalja, úgy azzal térünk ki, hogy csak általános sportvonatkozású kérdésekről szeretünk volna vele beszélni és máskor is szívesen látjuk és amennyiben lehetőség lesz rá, máskor is szeretnénk vele találkozni.

Az összekötést időnkénti Magyarországra való beutazása alkalmával személyes találkozókra keresztül tartjuk.

A beszerzési javaslat jóváhagyása, illetve "Müller" Magyarországra történő megérkezése után a beszervezését végrehajtjuk. Beszerzése alkalmával kioktatjuk a konspirációra. Feladatunk adjuk neki, hogy írja le baráti kapcsolatait és adjon politikai információt.

Kérem "Müller Johann" beszerzésének megkísérlését, illetve végrehajtásának engedélyezését.

Katona Mihály áv. fhdgy.
II/4. alosztály.

Nyt.sz: 8/344
Készítette: KM/KJ-né.
Készült: 2 pld. 2 old.

ÁSZTL 3.2.4. K-364 23. old.

Címkék:

[állambiztonság](#) ^[2]

[hírszerzés](#) ^[3]

[aranycsapat](#) ^[4]

[beszerzés](#) ^[5]

[labdarúgás](#) ^[6]

Kiadás: 4. évfolyam (2004) 1. szám

Forrás webcím: https://www.archivnet.hu/hetkoznapok/szigoruan_titkos_magyarangol.html

Hivatkozások

[1] https://www.archivnet.hu/hetkoznapok/szigoruan_titkos_magyarangol.html

[2] <https://www.archivnet.hu/cimkek/allambiztonsag>

[3] <https://www.archivnet.hu/cimkek/hirszerzes>

[4] <https://www.archivnet.hu/cimkek/aranycsapat>

[5] <https://www.archivnet.hu/cimkek/beszerzes>

[6] <https://www.archivnet.hu/cimkek/labdarugas>